

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 210 9569815
ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα

19-01-2015

Αριθμός απόφασης:

55

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την με ημερομηνία κατάθεσης 30-10-2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή των: α) ΑΦΜ , κάτοικου οδός , β) ΑΦΜ , κάτοικου οδός και γ) ΑΦΜ , κάτοικου οδός , περιοχή κατά των με αριθμό ειδοποίησης πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. /31-07-2014 , έτους 2014 αντίστοιχα , και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

4. Τις με αριθμό ειδοποίησης πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. /31-07-2014 , έτους 2014 , των οποίων ζητείται η ακύρωση .

5. Την από 14/01/2015 εισήγηση του Α4 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της από 30-10-2014 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής των:

α) ΑΦΜ , και γ) ΑΦΜ , η

οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα λαμβάνοντας ως ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης την ημερομηνία πληρωμής της πρώτης δόσης και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την : α) υπ. αριθμ. /2014 Ειδοποίηση Πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. (Αρ. Δήλωσης ΕΝ.Φ.Ι.Α /2014 Ν. 4223/2013) της Γ.Γ.Δ.Ε έτους 2014 προέκυψε συνολικό ποσό οφειλόμενου Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων ποσού 492,41 €, για την (ΑΦΜ) για το οικείο έτος.

β) υπ. αριθμ. /2014 Ειδοποίηση Πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. (Αρ. Δήλωσης ΕΝ.Φ.Ι.Α /2014 Ν. 4223/2013) της Γ.Γ.Δ.Ε οικονομικού έτους 2014 προέκυψε συνολικό ποσό οφειλόμενου Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων ποσού 1.302,83 €, για την (ΑΦΜ) για το οικείο έτος.

γ) υπ. αριθμ. /2014 Ειδοποίηση Πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. (Αρ. Δήλωσης ΕΝ.Φ.Ι.Α /2014 Ν. 4223/2013) της Γ.Γ.Δ.Ε οικονομικού έτους 2014 προέκυψε συνολικό ποσό οφειλόμενου Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων ποσού 2.043,02 €, για τον (ΑΦΜ) για το οικείο έτος.

Οι προσφεύγοντες με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν την επανεξέταση των ως άνω ειδοποιήσεων πληρωμής φόρου ΕΝ.Φ.Ι.Α, καθώς ο προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας των ακινήτων που κατέχουν δεν είναι νόμιμος, για τους εξής λόγους:

- Σύμφωνα με το άρθρο 41 Ν.1249/1982 οι φορολογικές αξίες των ακινήτων αναπροσαρμόζονται βραδύτερο ανά διετία με σκοπό οι αξίες που αποτελούν τη βάση φορολόγησης να συμβαδίζουν προς τις αγοραίες. Η πάροδος απράκτου της διετίας χωρίς αναπροσαρμογή τιμών ώστε να απεικονίζουν τη μείωση των αγοραίων τιμών συνιστά παράνομη παράλειψη έκδοσης κανονιστικής πράξης εκ μέρους της διοίκησης.
- Η χρήση των μη αναπροσαρμοσμένων αξιών προς υπολογισμό του ΕΝΦΙΑ είναι μη νόμιμη και αντίκειται στις αρχές της χρηστής διοίκησης, καθώς γίνεται για καθαρά ταμειευτικούς λόγους και δεν ταυτίζεται προς το δημόσιο συμφέρον.
- Η φορολογητέα αξία των εκτός αντικειμενικού προσδιορισμού ακινήτων είναι πλασματική καθώς στην περίπτωση αυτών των ακινήτων η φορολογητέα αξία δεν προσδιορίζεται με βάση στοιχεία που αφορούν το ίδιο ακίνητο αλλά με βάση άλλα ακίνητα των οποίων οι αξίες είναι εκτός πραγματικότητας
- Ο νόμος του ΕΝΦΙΑ αντίκειται στα άρθρα 4 και 78 του Συντάγματος, αντιβαίνοντας προς τις αρχές αναλογικής ισότητας συνεισφοράς στα δημόσια βάρη και της δίκαιης φορολόγησης και

- συνιστά υπέρμετρη επιβάρυνση της ιδιοκτησίας κατά παράβαση του άρθρου 17 του Συντάγματος και του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

- Ο συμπληρωματικός φόρος που επιβλήθηκε συνιστά διπλή φορολόγηση της ίδιας αξίας και ως εκ τούτου είναι αντισυνταγματικός και μη νόμιμος.

- Αντικείμενο του φόρου αποτελούν και τα απρόσοδα ακίνητα και συνεπώς η υπαγωγή τέτοιων ακινήτων σε φόρο ακίνητης περιουσίας συνιστά υπέρμετρη επιβάρυνση της ιδιοκτησίας κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ. 5 και 17 του Συντάγματος και του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

- Η φορολογητέα αξία όπως προσδιορίστηκε δεν έλαβε υπόψη τη μείωση κατά 50% του φόρου που αναλογεί στους τακτοποιημένους χώρους όπως προβλέπεται με την παρ. 5 του άρθρου 24 του Ν. 4014/11 και 4178/13, λόγω τεχνικής αδυναμίας και συγκεκριμένα πρόβλεψη κωδικού για την απεικόνιση ακινήτων αυτού του είδους

- Η φορολογητέα αξία για το ακίνητο επί της οδού κατοχής της
είναι αντισυνταγματικά προσδιορισμένη διότι φορολογεί ουσιαστικά το δικαίωμα του ανεξάντλητου συντελεστή δόμησης, δεδομένης όμως της οικονομικής κρίσης δεν πρόκειται μελλοντικά να κτιστεί περαιτέρω το συγκεκριμένο οικόπεδο.

- Ο προσδιορισμός της φορολογητέας αξίας ακινήτων για την
είναι εσφαλμένος καθώς έχει γίνει από λάθος δεύτερη εγγραφή ουσιαστικά για το ίδιο ακίνητο.

- Ο αποδοτέος εκ μέρους των προσφευγόντων φόρος υπολογίστηκε πριν τη σε βάρος τους έκδοσης δυσμενούς εκτελεστής ατομικής διοικητικής πράξης, κατά παράβαση της διάταξης της παρ. 2 του άρθρου 20 του Συντάγματος.

- Σε όλα τα φορολογητέα ακίνητα δεν έχει νομοθετηθεί πρόβλεψη για έξοδα συντηρήσεως – αποκατάστασης ζημιών βλαβών και γενικά εξόδων.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, για τον προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ η Διοίκηση υποχρεούται, σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 4223/2013, μεταξύ άλλων και σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 41 του ν. 1249/1982 περί αντικειμενικού τρόπου προσδιορισμού της φορολογητέας αξίας των ακινήτων, καθώς και των εν ισχύ αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών περί αναπροσαρμογής των αντικειμενικών αξιών.

Επειδή, εξάλλου, οι κανονιστικές αποφάσεις της Διοίκησης προσβάλλονται με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ.

Επειδή, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ προκειμένου για κτίσματα εντός ή εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού, για τα οποία δεν έχει καθοριστεί τιμή ζώνης, η διοίκηση υποχρεούται σε εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2α του άρθρου 4 του ν. 4223/2013, η δε αρμοδιότητα του φορολογικού οργάνου κατά την επιβολή του ΕΝΦΙΑ είναι δέσμια.

Επειδή, βάσει δικαστηριακής και διοικητικής νομολογίας, γίνεται δεκτό ότι η αποφυγή της διπλής φορολογίας αποτελεί μεν αρχή της φορολογικής πολιτικής, δεν αποτελεί, όμως, συνταγματική επιταγή, της οποίας η παράβαση θα καθιστούσε ανεφάρμοστο τον τυχόν θεσπίζοντα αυτήν νόμο και, ως εκ τούτου, **όταν το ίδιο πρόσωπο υποβάλλεται για την ίδια φορολογητέα ύλη σε διάφορες φορολογίες βάσει διαφορετικών διατάξεων, δεν παραβιάζεται η αρχή της φορολογικής ισότητας** (ΣτΕ 933, 934/1952, 924/1954, 1396/1956, 153/1960, 429-432/1986, 4071/1987 και Γνωμ. ΝΣΚ 634/2012, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Γ.Γ.Δ.Ε. και κοινοποιήθηκε με τη με αριθ. ΠΟΛ. 1083/11-4-2013 εγκύκλιο ΥΠΟΙΚ).

Επειδή, εν προκειμένω, για την επιβολή του ΕΝΦΙΑ, προβλέπεται ο προσδιορισμός κύριου και συμπληρωματικού φόρου, βάσει των διατάξεων των άρθρων 4 και 5 του ν. 4223/2013.

Επειδή, όπως προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του Ν. 4223/2013, ο νομοθέτης με την επιβολή του ΕΝΦΙΑ επί της περιουσίας, απέβλεψε, επιτρεπτώς κατά το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, στην φοροδοτική ικανότητα που απορρέει από αυτή καθεαυτή την κατοχή της ακίνητης περιουσίας, ως φορολογητέας ύλης διαφορετικής από το εισόδημα, δοθέντος ότι, κατά την συνταγματική αυτή διάταξη, αντικείμενο φορολογικής επιβαρύνσεως μπορούν να αποτελέσουν όχι μόνον το εισόδημα, αλλά, αυτοτελώς, και η περιουσία, οι δαπάνες ή οι συναλλαγές (ΣτΕ 1972/2012, ΣτΕ 3343/2013).

Ως εκ τούτου, η ύπαρξη προσόδου από το ακίνητο δεν αποτελεί προϋπόθεση ή κριτήριο υπαγωγής στον ΕΝ.Φ.Ι.Α. ούτε, άλλωστε, η μη συνεκτίμηση, κατά την επιβολή του επιδικού φόρου, της υπάρξεως (ή μη) εισοδήματος από το βαρυνόμενο ακίνητο συνιστά, μόνη αυτή, παράβαση της συνταγματικής αρχής της ίσης, αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας εκάστου, επιβαρύνσεως.

Επειδή, ο Ν. 4178/2013 στο άρθρο 24 παρ. 9, με βάση των Ν. 4014/2011 άρθρο 24 παρ. 22, προέβλεπε εφαρμογή μειωτικού συντελεστή 50% κατά τον υπολογισμό της αξίας για την επιβολή οποιοδήποτε φόρου συμπεριλαμβανομένου και του φόρου ακίνητης περιουσίας, για ακίνητα τα οποία είχαν τακτοποιηθεί με βάση τον νόμο 4014/2011, ως χώροι κατοικίας. Όμως η Ολομέλεια του ΣτΕ με την απόφαση 3341/2013 (23-10-2013) έκρινε την αντισυνταγματικότητα των

διατάξεων του άρθρου 24 του 4014/2011 περί αναστολής επιβολής των προβλεπόμενων για τη αυθαίρετη δόμηση κυρώσεων. Περαιτέρω με τον Ν. 4223/2013 του ΕΝ.Φ.Ι.Α. δεν προβλέφθηκε ειδική εξαίρεση ή απαλλαγή ή μείωση για τα τακτοποιημένα ακίνητα. Συνεπώς οι ισχυρισμοί των προσφευγόντων περί χορήγησης μειωτικού συντελεστή απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Επειδή, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 4223/2013 προβλέπεται ότι επιβάλλεται Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.) σε όλα τα εμπράγματα δικαιώματα της πλήρους κυριότητας, της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας της οίκησης και της επιφάνειας επί ακινήτων, χωρίς να προβλέπεται εξαίρεση για τα δικαιώματα δόμησης μελλοντικών κτιρίων. Συνεπώς οι ισχυρισμοί των προσφευγόντων απορρίπτονται ως αορίστως προβαλλόμενοι.

Επειδή, με βάση την ΠΟΛ 1186/31.7.2014 παράγραφος Β, παρέχονταν η δυνατότητα στους φορολογούμενους να υποβάλλουν τροποποιητικές δηλώσεις προκειμένου να διορθώσουν λάθη τα οποία διαπίστωναν κατά τη εκκαθάριση του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων έως 30-11-2014, προθεσμία η οποία παρατάθηκε έως τις 30-12-2014 με νεότερη ανακοίνωση της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων. Συνεπώς οι προσφεύγοντες όφειλαν να είχαν προβεί στις αναγκαίες διορθώσεις υποβάλλοντας τροποποιητική δήλωση και προσκομίζοντας τα σχετικά δικαιολογητικά, εφόσον συνέτρεχε περίπτωση, στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. αναφορικά με το ακίνητο για το οποίο διαπίστωσαν διπλή αναγραφή. Δεδομένου ότι στην ενέργεια αυτή δεν προέβηκαν πριν την αποστολή της ενδικοφανούς προσφυγής και στην εξέταση της από την υπηρεσία μας, οι προβαλλόμενοι λόγοι περί μείωσης του φόρου λόγω λάθους απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Επειδή, στις περιπτώσεις που η διοίκηση δρα κατόπιν αίτησης του διοικούμενου, θεωρείται ότι ο τελευταίος έχει ήδη εκφράσει τις απόψεις του με την υποβολή της αίτησης και των απαιτούμενων δικαιολογητικών. Συνεπώς δεν χωρεί τήρηση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης (ΣτΕ 452/2004). Εξάλλου η διοίκηση υποχρεούται να καλέσει τον ενδιαφερόμενο σε ακρόαση μόνο επί ατομικών, δυσμενών διοικητικών πράξεων οι οποίες εκδίδονται αυτεπαγγέλτως, κατ'ενάσκηση διακριτικής ευχέρειας και στηρίζονται στην υποκειμενική συμπεριφορά του. Εν προκειμένω η δήλωση Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, εκκαθαρίστηκε με στοιχεία που οι ίδιοι οι προσφεύγοντες είχαν τροφοδοτήσει το πληροφοριακό σύστημα ιδιοκτησίας ακινήτων, η δε εκκαθάριση του φόρου έγινε με βάση αντικειμενικά κριτήρια που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 4 και 5 του Ν. 4223/2013. Ως εκ τούτου οι προβαλλόμενοι λόγοι της ενδικοφανούς προσφυγής περί μη δήθεν κλήσεως προς ακρόαση προς της έκδοσης της πράξης προσδιορισμού ΕΝ.Φ.Ι.Α., κρίνονται ως αβάσιμοι.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεσμεύεται τόσο από τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5 του Ν. 4223/2013 για τον υπολογισμό του ΕΝ.Φ.Ι.Α όσο και από τη διάταξη του άρθρου 7 του νόμου, στο οποίο απαριθμούνται περιοριστικά οι προϋποθέσεις

χορήγησης έκπτωσης επί του ΕΝ.Φ.Ι.Α., και στις οποίες διατάξεις δεν προβλέπεται ο υπολογισμός των εξόδων συντήρησης κατά τον προσδιορισμό του φόρου

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Α πο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 30/10/2014 και με αριθμ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής των προσφευγόντων (ΑΦΜ),
(ΑΦΜ) και (ΑΦΜ).

Οριστική φορολογική υποχρέωση των υπόχρεων - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

α) Ποσό Πληρωμής: 2.043,02 Ευρώ

για τον (ΑΦΜ) για το οικείο έτος.

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την υπ' αριθ. /31-07-2014 Ειδοποίηση Πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. (Ν.4223/2013) έτους 2014 (ΑΧΚ /) της ΓΓΔΕ και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτής.

β) Ποσό Πληρωμής: 492,41 Ευρώ

για την (ΑΦΜ) για το οικείο έτος.

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την υπ' αριθ. /31-07-2014 Ειδοποίηση Πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. (Ν.4223/2013) έτους 2014 (ΑΧΚ /) της ΓΓΔΕ και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτής.

γ) Ποσό Πληρωμής: 1.302,83 Ευρώ

για την (ΑΦΜ) για το οικείο έτος.

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την υπ' αριθ. /31-07-2014 Ειδοποίηση Πληρωμής ΕΝ.Φ.Ι.Α. (Ν.4223/2013) έτους 2014 (ΑΧΚ /) της ΓΓΔΕ και είναι καταβλητέο εντός των προθεσμιών που αναγράφονται επ' αυτής.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στους υπόχρεους.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης
Επίλυσης Διαφορών**

α.α.

ΚΑΚΙΩΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).